

P6_TA(2007)0062

Yritysten yhteiskuntavastuu: uusi kumppanuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2007 yritysten yhteiskuntavastuusta: uusi kumppanuus (2006/2133(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon kasvua ja työllisyyttä edistävän kumppanuuden toteuttamisesta: Euroopasta esikuva yritysten yhteiskuntavastuun alalla (KOM(2006)0136),
- ottaa huomioon kaksi arvovaltaista kansainvälisesti sovittua yritystoiminnan standardia eli Kansainvälisen työjärjestön (ILO) viimeksi vuonna 2001 tarkistetun kolmenkeskisen julistuksen monikansallisten yritysten ja sosiaalipolitiikan periaatteista ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) viimeksi vuonna 2001 tarkistetut yleiset ohjeet monikansallisia yrityksiä varten, sekä muiden kansainvälisten organisaatioiden, kuten YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön, Maailman terveysjärjestön ja Maailmanpankin alaisuudessa sovitut menettelysäännöt ja YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin alaisuudessa tehdyn työn, joka liittyy yritysten toimintaan kehitysmaissa,
- ottaa huomioon vuonna 1998 annetun ILO:n julistuksen työhön liittyvistä perusperiaatteista ja oikeuksista ja ILO:n yleissopimukset yleisistä työntekijöitä koskevista perusnormeista: pakkotyön poistaminen (yleissopimukset nro C29 (1930) ja C105 (1957)), järjestäytymisvapaus ja oikeus kollektiivisiin neuvotteluihin (yleissopimukset nro C87 (1948) ja C98 (1949)), lapsityövoiman poistaminen (yleissopimukset nro C138 (1973) ja C182 (1999)) ja syrjimättömyys työssä (yleissopimukset nro C100 (1951) ja C111 (1958)),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1948 ja erityisesti julistuksen, jossa jokaista henkilöä ja yhteiskunnan elintä kehoitetaan osallistumaan ihmisoikeuksien yleismaailmallisen noudattamisen takaamiseen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1966, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan yleissopimuksen vuodelta 1966, vuoden 1979 yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta, vuoden 1994 luonnoksen Yhdistyneiden Kansakuntien julistukseksi alkuperäiskansojen oikeuksista sekä vuoden 1989 Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
- ottaa huomioon lahjonnan vastaisen OECD:n yleissopimuksen vuodelta 1997,
- ottaa huomioon osana Global Reporting Initiative -aloitetta (GRI) vuonna 2006 julkaistun kestävä kehityksen raportointia koskevan päivitetyn ohjeiston G3,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2000 käynnistetyn Yhdistyneiden Kansakuntien Global Compact -aloitteen,

- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2006 annetun ilmoituksen, että YK:n Global Compact -aloitteesta ja GRI-aloitteesta on muodostettu "strateginen liittouma",
- ottaa huomioon joulukuussa 2003 annetun ehdotuksen Yhdistyneiden Kansakuntien normeiksi monikansallisten yritysten ja muiden liikeyritysten vastuusta ihmisoikeuksien alalla,
- ottaa huomioon vuonna 2002 Johannesburgissa järjestetyn kestävästä kehitystä koskeneen Yhdistyneiden Kansakuntien maailman huippukokouksen, erityisesti kehotuksen hallitustenvälisiin aloitteisiin yritysten yhteiskuntavastuun alalla, sekä 3. joulukuuta 2002 annetut neuvoston päätelmät huippukokouksen seurannasta,
- ottaa huomioon 10. elokuuta 2005 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin raportin "Kohti maailmanlaajuisia kumppanuuksia – tehostettu yhteistyö Yhdistyneiden Kansakuntien ja kaikkien asianosaisten kumppaneiden välillä, erityisesti yksityisellä sektorilla",
- ottaa huomioon yrityksiä ja ihmisoikeuksia käsittelevän Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin erityisedustajan nimityksen, tämän 22. helmikuuta 2006 antaman väliraportin sekä erityisedustajan Johannesburgissa 27. ja 28. maaliskuuta 2006 ja Bangkokissa 26. ja 27. kesäkuuta 2006 käymät alueelliset neuvottelut,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 1999 antamansa päätöslauselman EU:n normeista eurooppalaisille kehitysmaissa toimiville yrityksille (kohti eurooppalaisia menettelysääntöjä)¹, ja siihen sisältyneen suosituksen eurooppalaisen seurantaforumin tukeman eurooppalaisten yritysten menettelysääntöjen mallin luomisesta,
- ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22. joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001², joka korvasi vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen Tanskan ja muiden jäsenvaltioiden suhteiden osalta,
- ottaa huomioon organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001³,
- ottaa huomioon yritysten sosiaalista vastuuta koskevan vihreän kirjan seurannasta 3. joulukuuta 2001 annetun neuvoston päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta yritysten sosiaalisen vastuun eurooppalaisten puitteiden edistämisestä⁵,

---

¹ EUVL C 104, 14.4.1999, s. 180.

² EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

³ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

⁴ EYVL C 86, 10.4.2002, s. 3.

⁵ EUVL C 187 E, 7.8.2003, s. 180.

- ottaa huomioon 13. toukokuuta 2003 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta yritysten sosiaalisesta vastuusta: elinkeinoelämän panos kestävään kehitykseen¹,
- ottaa huomioon ympäristöasioiden kirjaamisesta, laskennasta ja julkistamisesta yritysten tilinpäätöksissä ja toimintakertomuksissa 30. toukokuuta 2001 annetun komission suosituksen 2001/453/EY²,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle perustyönormien edistämisestä ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittämisestä maailmanlaajuistumisen yhteydessä³,
- ottaa huomioon yritysten sosiaalisesta vastuusta 6. helmikuuta 2003 annetun neuvoston päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon johtamisesta ja kehityksestä annetun komission tiedonannon (KOM(2003)0615),
- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 18. kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/51/EY⁵,
- ottaa huomioon julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁶,
- ottaa huomioon yritysten yhteiskuntavastuuta käsittelevän sidosryhmäfoorumin 29. kesäkuuta 2004 antaman loppuraportin ja erityisesti suosituksen nro 7, jossa yritysten yhteiskuntavastuulle kehoitetaan luomaan oikeudellinen kehys,
- ottaa huomioon komission tiedonannon globalisaation sosiaalisesta ulottuvuudesta – etujen laajempaa jakautumista edistävät EU:n poliittiset linjaukset (KOM(2004)0383),
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁷ sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi),

---

¹ EUVL C 67 E, 17.3.2004, s. 73.

² EYVL L 156, 13.6.2001, s. 33.

³ EUVL C 271 E, 12.11.2003, s. 598.

⁴ EUVL C 39, 18.2.2003, s. 3.

⁵ EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

⁶ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁷ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

- ottaa huomioon 22. ja 23. maaliskuuta 2005 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen, jossa käynnistettiin uudelleen EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan väliseen kumppanuuteen keskittyvä Lissabonin strategia "Kasvua ja työtä Euroopan tulevaisuuden hyväksi",
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman lasten hyväksikäytöstä kehityksimaissa, painopisteenä erityisesti lapsityö¹,
- ottaa huomioon komission tiedonannon kestävä kehityksen strategian uudelleentarkastelusta – toimintaohjelma (KOM(2005)0658) ja Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. kesäkuuta 2006 hyväksymän kestävä kehitystä koskevan Euroopan unionin uusitun strategian,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission 20. joulukuuta 2005 hyväksymän yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: Eurooppalainen konsensus²,
- ottaa huomioon 1. tammikuuta 2006 voimaan tulleen uuden yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP+) (täytäntöönpanu ensin yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27. kesäkuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 980/2005³), jonka perusteella yhä useammille tuotteille myönnetään tullivapaa pääsy markkinoille tai tariffialennus ja johon sisältyy myös uusi kannuste haavoittuville maille, joilla on erityisiä kaupan, talouteen tai kehitykseen liittyviä tarpeita,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Ihmisarvoista työtä kaikille – Yhteisön osallistuminen ihmisarvoisen työn toimintaohjelman maailmanlaajuiseen täytäntöönpanoon" (KOM(2006)0249),
- ottaa huomioon vihreän kirjan Euroopan avoimuusaloitteesta (KOM(2006)0194),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman reilusta kaupasta ja kehityksestä⁴,
- ottaa huomioon komission tiedonannon yhtiöoikeuden uudistamisesta ja omistajaohjauksen (corporate governance) parantamisesta Euroopan unionissa – etenemissuunnitelma (KOM(2003)0284),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan 5. lokakuuta 2006 järjestämän kuulemisen aiheesta "Yritysten yhteiskuntavastuu – onko olemassa eurooppalaista lähestymistapaa?",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

---

¹ EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

² EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

³ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0320.

- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0471/2006),
- A. katsoo, että yritykset eivät voi korvata julkisia viranomaisia, jos nämä epäonnistuvat sosiaalisten ja ympäristönormien noudattamisen valvonnassa,
  1. on vakuuttunut siitä, että yritysten yhteiskuntavastuun periaatteeseen liittyvät yritysten lisääntyvä sosiaalinen vastuu ja ympäristöä koskeva vastuu ovat keskeisiä tekijöitä Euroopan sosiaalimallissa, kestävästä kehityksestä koskevassa Euroopan unionin strategiassa ja vastattaessa talouden globalisaation sosiaalisiin haasteisiin;
  2. suhtautuu myönteisesti yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaan komission tiedonantoon, joka antaa uutta pontta yritysten yhteiskuntavastuusta käytävälle keskustelulle EU:ssa, mutta panee merkille eräiden keskeisten sidosryhmien ilmaiseman huolen avoimuuden ja tasapainon puutteesta tiedonannon antamista edeltäneissä neuvotteluissa;
  3. tunnustaa, että eri sidosryhmien välillä on yhä keskustelua yhteiskuntavastuun asianmukaisesta määritelmästä ja että jotkut yritykset voivat väittää kantavansa sosiaalista vastuuta "tekemällä enemmän kuin vaaditaan", vaikka ne samalla rikkovat paikallista tai kansainvälistä lainsäädäntöä; katsoo, että EU:n tuki kolmansien maiden hallituksille kansainvälisten yleissopimusten mukaisen yhteiskunnallisia ja sosiaalisia kysymyksiä koskevan lainsäädännön täytäntöönpanossa ja siihen liittyvät tehokkaat tarkastusjärjestelmät ovat välttämätön lisä eurooppalaisten yritysten yhteiskuntavastuun maailmanlaajuisessa edistämiseksi;
  4. hyväksyy komission määritelmän, jonka mukaan yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva politiikka on ympäristönsuojelullisten ja sosiaalisten näkökohtien vapaaehtoista sisällyttämistä liiketoimintaan yli lainsäädännöllisten vaatimusten ja sopimusvelvoitteiden; katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaa politiikkaa olisi edistettävä sen tuoman hyödyn takia, eikä siksi, että sillä korvattaisiin muilla asiaan liittyvillä aloilla annettavaa sääntelyä tai että sen avulla otettaisiin peitellysti käyttöön tällaista lainsäädäntöä;
  5. toteaa, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien vapaaehtoisten aloitteiden monimuotoisuutta voidaan pitää esteenä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan politiikan noudattamiselle sekä myös sille, että yritykset saadaan ponnistelemaan vakuuttavampien yhteiskuntavastuuta koskevien toimien tai kunnianhimoisempien yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien politiikkojen toteuttamiseksi, vaikkakin voidaan väittää, että kyseinen monimuotoisuus tarjoaa yrityksille enemmän ideoita; kehottaa komissiota rohkaisemaan tiedon levittämistä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien vapaaehtoisten aloitteiden synnyttämistä hyvistä käytänteistä; on sitä mieltä, että komission olisi myös harkittava luettelon laatimista kriteereistä, joita yritysten on noudatettava, jotta toiminnan voidaan katsoa olevan yhteiskunnallisesti vastuullista;
  6. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien vapaaehtoisuuteen perustuvien aloitteiden vakuuttavuus riippuu myös siitä, sitoudutaanko noudattamaan nykyisiä kansainvälisesti hyväksytyjä normeja ja periaatteita, onko mukana useita eri

sidosryhmiä (kuten EU:n sidosryhmäfoorumi suositteli) ja harjoitetaanko riippumatonta valvontaa ja tarkastusta;

7. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva keskustelu EU:ssa on saavuttanut sen pisteen, jossa paino olisi siirrettävä prosesseista tuloksiin, minkä pitäisi saada yritykset panostamaan mittavasti ja avoimesti Euroopan ja maailman laajuisen sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen ja ympäristön tuhoutumisen estämiseen;
8. myöntää, että monet yritykset pyrkivät merkittävällä tavalla ja yhä voimakkaammin toimimaan sosiaalisen vastuunsa mukaisesti;
9. toteaa, että markkinat ja yritykset ovat eri kehitysvaiheissa Euroopassa; katsoo siksi, että sellaisen yhtenäisen mallin käyttöönotto, jolla pyritään yritysten käytäntöjen yhdenmukaistamiseen ei ole asianmukaista eikä johda mielekkääseen yritysten yhteiskuntavastuuseen sitoutumiseen; katsoo lisäksi, että yritysten yhteiskuntavastuun ottamisessa olisi painotettava kansalaisyhteiskunnan kehittämistä ja erityisesti kuluttajien tietoisuuden lisäämistä vastuullisesta tuotannosta, millä on kauaskantoiset ja merkittävät vaikutukset tietyissä kansallisissa ja alueellisissa olosuhteissa;
10. huomauttaa, että yritysten yhteiskuntavastuu voi osaltaan toimia myös teollisuuden muutoksen ja rakennemuutoksen hallinnan välineenä sen myötä, että siihen sisällytetään uusia asioita, kuten elinikäinen oppiminen, työn organisointi, yhtäläiset mahdollisuudet, sosiaalinen osallisuus, kestävä kehitys ja etiikka;

Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva keskustelu EU:ssa

11. panee merkille komission päätöksen perustaa eurooppalainen liittouma yritysten yhteiskuntavastuun edistämiseksi (European Alliance for Corporate Social Responsibility) yhdessä useiden eri yritysverkkojen kanssa; suosittelee, että komissio varmistaisi itse liittouman keskitetyn koordinoinnin, jotta se olisi aina tietoinen liittouman jäsenistä ja toimista ja jotta sovitaan sen työtä luonnehtivista selkeistä tavoitteista, aikataulusta ja strategisesta näkemyksestä; rohkaisee kaikkia eurooppalaisia ja kolmansien maiden suuria ja pieniä yrityksiä ottamaan vastaan tämän aloitteen ja kehottaa vahvistamaan liittoumaa muiden sidosryhmien osallistumisen kautta;
12. katsoo, että yhteiskunnallinen vuoropuhelu on ollut tehokas keino yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien aloitteiden edistämiseksi ja että eurooppalaisilla yritysneuvostoilla on myös ollut rakentava tehtävä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien parhaiden käytänteiden kehittämisessä;
13. ehdottaa, että liittouman työn onnistumista voitaisiin mitata seuraavien seikkojen avulla: EU:ssa toimivat yritykset ottavat huomattavasti useammin käyttöön yhteiskuntavastuuta lisääviä toimenpiteitä, kunkin alan huomattavimmat yritykset ja yritysten työntekijöiden ammattiliitot kehittävät uusia malleja parhaista käytännöistä yritysten yhteiskuntavastuun eri aloilla, yritysten yhteiskuntavastuuta tukevia erityisiä EU-toimia ja säädöksiä määritellään ja edistetään ja näiden aloitteiden vaikutusta ympäristöön sekä ihmisoikeuksiin ja sosiaalisiin oikeuksiin arvioidaan; suosittelee myös, että CSR Europe -yritysverkon suosituksen mukaisesti liittouman alaisuuteen perustettuja "työpajoja" kehoitettaisiin saattamaan toimensa päätökseen kahden vuoden kuluessa;

14. panee merkille, että ajatus EU:n sidosryhmäfoorumien uudelleen koolle kutumisesta lisättiin yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaan tiedonantoon viime vaiheessa, ja katsoo, että on toteutettava toimia, joilla eri sidosryhmät saataisiin luottamaan siihen, että aitoa vuoropuhelua aiotaan käydä ja että vuoropuhelulla on todellisia vaikutuksia EU:n politiikkaan ja ohjelmiin, joilla EU:ssa toimivia yrityksiä kannustetaan ottamaan sosiaalista vastuuta ja soveltamaan sitä toimintaansa; katsoo, että olisi otettava opiksi niistä kahdesta vuodesta, joiden ajan sidosryhmäfoorumi toimi aikaisemmin ja jotka olivat myönteisiä, kun otetaan huomioon, että suuria voittoja ei saavutettu, mutta ei myöskään koettu epäonnistumisia, ja erityisesti siksi, että käytössä oli riippumattomia raportointeja; katsoo kuitenkin, että parannuksia tarvitaan konsensuksen vahvistamiseksi; kehottaa myös komission edustajia ottamaan aktiivisemmin osaa keskusteluun;
15. kehottaa komissiota pyytämään kansallisten, alueellisten ja paikallisten hallitusten edustajia, jotka ovat sitoutuneet käyttämään hankintamenettelyjä ja muita julkisen politiikan välineitä yritysten yhteiskuntavastuun edistämiseksi, muodostamaan oman liittouman puitteissa toimivan työpajansa ja sisällyttämään työnsä tulokset liittoutuman tulevaan työhön;
16. tukee komission pyrkimyksiä ottaa sidosryhmiin myös mukaan investoijia, koulutusalan edustajia ja julkisia viranomaisia, mutta vaatii kuitenkin, että on säilytettävä mahdollisuus vuoropuhelun jatkamiselle sovittujen päämäärien saavuttamiseksi;
17. kehottaa komissiota – sen seurattessa yritysten sosiaalisen vastuun toteutumisen edistymistä – edistämään naisten suurempaa osallistumista yritysten sosiaalista vastuuta käsittelevään sidosryhmien väliseen eurooppalaiseen foorumiin sekä edistämään myös tietojenvaihtoa ja hyviä käytäntöjä sukupuolten tasa-arvoa koskevissa kysymyksissä;
18. tukee pyyntöjä, joiden mukaan yritysten ja muiden tahojen edunvalvojien olisi paljastettava tietonsa, ja liiketoimintaryhmittymille ja muille sidosryhmille olisi annettava tasavertaiset mahdollisuudet osallistua EU:n päätöksentekoon;

Yritysten yhteiskuntavastuu ja kilpailukyky

19. on tyytyväinen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa tiedonannossa esitettyyn tavoitteeseen yhdistää yritysten yhteiskuntavastuu Lissabonin strategian taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristötavoitteisiin, koska se nimenomaisesti katsoo, että yritykset voivat vakavalla suhtautumisellaan yhteiskuntavastuuseensa edistää sekä työpaikkojen määrän kasvua että työolojen paranemista, varmistaa, että työntekijöiden oikeuksia kunnioitetaan, ja edistää teknologisten innovaatioiden tutkimusta ja kehitystä; tukee vastuullisen kilpailukyvyn periaatetta olennaisena osana innovaatiota ja kilpailukykyä koskevaa komission ohjelmaa; haastaa eurooppalaiset yritykset sisällyttämään raportointiinsa tietoja siitä, kuinka ne edistävät Lissabonin tavoitteita;
20. myöntää, että tehokkaat EU:n sisäiset ja ulkoiset kilpailusäännöt ovat olennainen osa vastuullisen yritystoiminnan varmistamista, erityisesti koska niiden avulla voidaan varmistaa paikallisten pk-yritysten oikeudenmukainen kohtelu ja osallistumismahdollisuudet;

21. painottaa, että yritysten yhteiskuntavastuun mukaiset vastuulliset ja ei-syrjivät rekrytointikäytännöt, joilla edistetään naisten ja vähäosaisten työllistymistä, myötävaikuttavat Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen;
22. panee merkille ristiriidan toisaalta joustavuuden ja hinnan osalta jatkuviin edistysaskeliin pyrkivien yritysten kilpailukykyisten hankintastrategioiden ja toisaalta yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien vapaaehtoisten sitoumusten välillä, joilla pyritään torjumaan riistäviä työkäytäntöjä ja edistämään pitkäaikaisia suhteita tavarantoimittajiin; suhtautuu myönteisesti keskustelun jatkamiseen tästä kysymyksestä;
23. suosittaa tässä yhteydessä, että vastuullisiksi tunnustettujen eurooppalaisten yritysten arviointi ja seuranta ulotetaan koskemaan myös kyseisten yritysten ja niiden alihankkijoiden toimintaa Euroopan unionin ulkopuolella, jotta voidaan varmistaa, että yritysten yhteiskuntavastuu hyödyttää myös kolmansia maita ja erityisesti kehitysmaita ja että etenkin ammatillisen yhdistymisen vapautta sekä lapsityövoiman ja pakkotyön kieltoa ja aivan erityisesti naisia, maahanmuuttajia, alkuperäisväestöä ja vähemmistöryhmiä koskevia ILO:n yleissopimuksia noudatetaan;
24. tunnustaa, että yritysten yhteiskuntavastuu on tärkeä liiketoiminnan edistäjä, ja kehottaa sisällyttämään sosiaalipoliittiset kysymykset, kuten työntekijöiden oikeudet, oikeudenmukaisen palkkapolitiikan, syrjimättömyyden, elinikäisen oppimisen jne. sekä ympäristökysymykset, joissa keskitytään erityisesti dynaamiseen kestäväan kehityksen edistämiseen, uusien tuotteiden ja prosessien tukemiseen EU:n innovaatio- ja kauppapolitiikassa ja alakohtaisten, paikallisten ja kaupunkikohtaisten kilpailukykyä koskevien strategioiden laatimiseen;
25. korostaa, että sosiaalisen vastuun ottavat yritykset auttavat omalta osaltaan korjaamaan ennen kaikkea naisten ja heikommassa asemassa olevien, myös vammaisten, työmarkkinoilla kohtaamaa epätasa-arvoa, joka koskee erityisesti työmarkkinoille pääsyä, sosiaalipalveluiden saantia, koulutusta, ammatissa etenemistä sekä oikeudenmukaista palkkapolitiikkaa; korostaa, että yritysten olisi otettava rekrytointipolitiikassaan huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9. helmikuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/207/ETY¹;

Yritysten yhteiskuntavastuun välineet

26. on tyytyväinen siihen, että isoimmat yritykset ovat viime vuosina julkaisseet vapaaehtoisia yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevia raportteja; panee merkille, että niiden määrä on jatkuvasti kasvanut vuodesta 1993 lähtien, mutta on nykyisin melko muuttumaton ja että ainoastaan pieni osa niistä käyttää kansainvälisesti hyväksytyjä normeja ja periaatteita, kattaa yrityksen koko hankintaketjun tai turvautuu riippumattomaan seurantaan ja tarkastamiseen;
27. muistuttaa komissiota siitä, että parlamentti on kehottanut sitä esittämään ehdotuksen, jotta perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla yhtiömuodoltaan

---

¹ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/73/EY (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15).

tietyntyyppisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25. heinäkuuta 1978 annettuun neljänteen neuvoston direktiiviin 78/660/EY (neljäs direktiivi yritysoikeudesta)¹ sisällytettäisiin yhteiskuntaa ja ympäristöä koskeva raportointi taloudellisten raportointivaatimusten ohella; katsoo olevan tärkeää edistää tietoisuutta yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevaa raportointia koskevista säännöksistä, jotka sisältyvät ympäristöasioiden julkistamista koskevaan komission suositukseen 2001/453/EY, tilinpäätösten nykyaikaistamista koskevaan direktiiviin 2003/51/EY sekä esitteistä annettuun direktiiviin 2003/71/EY², ja kannattaa niiden pikaista saattamista osaksi kaikkien jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä ja kehottaa tekemään tutkimuksia niiden täytäntöönpanon tehokkuudesta kyseisen tietoisuuden kehittämiseksi;

28. tunnustaa, että yritysten yhteiskuntavastuualana tarjoaa nykyään rajalliset mahdollisuudet yritysten käytäntöjen arvioimiseen sekä sosiaaliseen auditointiin ja sertifiointiin, etenkin kun kyse on kustannuksista, vertailtavuudesta ja riippumattomuudesta, ja katsoo, että on välttämätöntä kehittää tätä alaa koskeva ammatillinen kehys ja erityiset pätevyysvaatimukset;
29. suosittaa, että komissio laajentaa yli 1000 työntekijän yritysten johtajien vastuuta siten, että johtajilla on velvollisuus minimoida yritysten toiminnasta aiheutuvat haitalliset yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset;
30. toistaa tukevansa EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmää, erityisesti siihen liittyvää ulkoisen tarkastuksen vaatimusta ja jäsenvaltioiden velvollisuutta edistää järjestelmän käyttöä; uskoo, että on tarvetta luoda samanlaisia työsuojelua ja sosiaalisten oikeuksien sekä ihmisoikeuksien suojelua koskevia järjestelmiä;
31. tukee kansainvälisen ympäristömerkintäorganisaation (ISEAL) hyviä käytäntöjä; pitää ISEALia johtavana esimerkkinä olemassa olevien merkintäaloitteiden välisen yhteistyön edistämisestä uusien kansallisten tai eurooppalaisten sosiaalisten merkkien luomisen sijasta;
32. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön mekanismin, jonka avulla vahinkoa kärsineet henkilöt, mukaan lukien kolmansien maiden kansalaiset, voivat saada eurooppalaisia yrityksiä koskevat vaateensa käsiteltäviksi jäsenvaltioiden tuomioistuimissa;
33. toteaa, että sosiaalisesti vastuulliset investoinnit jätettiin pois yritysten yhteiskuntavastuuta koskevasta tiedonannosta, tukee investoijien täysimääräistä osallistumista sidosryhminä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaan EU:n tasolla käytävään keskusteluun, myös sidosryhmäfoorumiin ja tukee teollisuuden esittämiä kehoituksia avoimuuteen pikemmin kuin määräysten antamista ottamalla käyttöön "selvityksen sijoitustoimintaa koskevista periaatteista", jonka sijoitusrahastot laativat kaikkialla EU:ssa;
34. toteaa, että kuluttajilla on merkittävä osuus vastuullista tuotantoa ja vastuullista yritystoimintaa koskevien kannustimien luomisessa; uskoo kuitenkin nykytilanteen olevan hämärän kuluttajille erilaisten kansallisten tuotestandardien ja

---

¹ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/46/EY (EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1).

² EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

tuotemerkintäjärjestelmien kirjavuuden vuoksi, mikä on omiaan kyseenalaistamaan olemassa olevien sosiaalisten tuotemerkintöjen merkityksen; kiinnittää huomiota myös siihen, että samaan aikaan yrityksille koituu huomattavia kustannuksia monien eri kansallisten vaatimusten ja standardien noudattamisesta; toteaa lisäksi, että erityisesti pienille maille on kallista perustaa sosiaalisten tuotemerkintöjen valvomiseen tarkoitettuja mekanismeja;

35. tukee Eurostatin ponnisteluja sellaisten indikaattoreiden kehittämiseksi, joilla voidaan arvioida yritysten yhteiskuntavastuun toimivuutta EU:n kestävän kehityksen strategian puitteissa, sekä komission aikomusta kehittää uusia indikaattoreita, joiden avulla voidaan mitata EU:n ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden tuntemusta ja kulutusta sekä tuotannon jakautumista EMAS-järjestelmään rekisteröityjen yritysten kesken;
36. palauttaa mieleen, että aiemminkin on harkittu sellaisen EU:n oikeusasiamiehen nimittämistä, joka vastaisi yritysten yhteiskuntavastuusta ja joka toteuttaisi riippumattomia tutkimuksia yritysten yhteiskuntavastuuta koskevista kysymyksistä yritysten tai minkä tahansa sidosryhmän pyynnöstä; kehottaa pohtimaan tätä ehdotusta ja muita vastaavanlaisia ehdotuksia myöhemmässä vaiheessa;

Parempi sääntely ja yritysten yhteiskuntavastuu

37. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaa politiikkaa voidaan tehostaa nykyisten säädösten paremman tuntemuksen ja täytäntöönpanon avulla; pyytää komissiota järjestämään ja edistämään tiedotuskampanjoita ja toteuttamaan tarkkaa tutkimusta Brysselin yleissopimuksen mukaisesti sovelletun suoran ulkomaisen vastuun täytäntöönpanosta sekä harhaanjohtavasta mainonnasta annetun direktiivin 84/450/ETY¹ ja sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY soveltamisesta ja näin ollen tarkastelemaan, miten yritykset noudattavat vapaaehtoisia yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia käytäntösääntöjä;
38. muistuttaa tarpeesta käyttää yksinkertaista, helposti ymmärrettävää kieltä yritysten yhteiskuntavastuun edistämisen rohkaisemiseksi;
39. katsoo edelleen, että komission ja EU:n jäsenvaltioiden hallitusten olisi ponnisteltava merkittävästi kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, jotta tartuttaisiin julkisia hankintoja koskevien direktiivien vuonna 2004 toteutetun tarkistamisen luomiin mahdollisuuksiin yritysten yhteiskuntavastuun tukemiseksi edistämällä yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevia kriteerejä mahdollisten alihankkijoiden keskuudessa, mutta tunnustaa samalla kuitenkin olevan tarpeen välttää asettamasta pienyrityksille ylimääräisiä hallinnollisia velvoitteita, mikä saattaisi estää niitä osallistumasta tarjouskilpailuihin, ja yritysten jääväämiseksi silloin, kun se on tarpeen esimerkiksi korruption perusteella; kehottaa komissiota, Euroopan investointipankkia ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkia soveltamaan tiukkoja yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevia kriteerejä kaikkiin avustuksiin ja lainoihin, jotka myönnetään yksityisen sektorin yrityksille, ja katsoo, että kriteerejä olisi vahvistettava selkeillä valitusmekanismeilla; katsoo, että esimerkkinä voisi toimia julkisen hankintamenettelyn nivominen Alankomaissa keskeisten ILO:n yleissopimusten ja monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen noudattamiseen ja useissa Italian maakunnissa

---

¹ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17.

yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan SA8000-standardin noudattamiseen; muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että kaikkien vientiluottotakuiden myöntämisessä noudatetaan korkeimpia ympäristö- ja sosiaalisia kriteereitä eikä takuita käytetä hankkeisiin, jotka ovat vastoin sovittuja EU:n poliittisia tavoitteita, esimerkiksi energiaa ja aseistusta koskevia tavoitteita;

Yritysten yhteiskuntavastuun sisällyttäminen EU:n politiikkaan ja ohjelmiin

40. on tyytyväinen siihen, että komissio sitoutuu yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa tiedonannossaan tukemaan ja edistämään yritysten yhteiskuntavastuuta kaikilla toiminta-aloillaan, ja kehottaa tehostamaan ponnisteluja näiden sitoumusten muuttamiseksi käytännön toimiksi kaikilla tasoilla;
41. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuusta käytävää keskustelua ei pitäisi erottaa yritysten vastuuvollisuutta koskevista kysymyksistä ja että yritysten vaikutus yhteiskuntaan ja ympäristöön, suhteet sidosryhmiin, vähemmistöosakkaiden oikeuksien suojeleminen ja siihen liittyvät yritysten johtajien velvollisuudet olisi sisällytettävä täysimääräisesti omistajaohjauksen parantamista koskevaan komission etenemissuunnitelmaan; katsoo, että näiden kysymysten pitäisi kuulua yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaan keskusteluun; kehottaa komissiota ottamaan nämä kysymykset huomioon ja esittämään konkreettisia ehdotuksia niiden ratkaisemiseksi;
42. on tyytyväinen komission antamaan suoraan rahoitustukeen yritysten yhteiskuntavastuuta koskeville aloitteille erityisesti innovoinnin edistämiseksi, sidosryhmien osallistumisen mahdollistamiseksi ja mahdollisten uhrien auttamiseksi oletetun väärinkäytöksen osalta ja myös sellaisissa tapauksissa, joissa yrityksen laiminlyönti on saattanut johtaa työntekijän kuolemaan (corporate manslaughter); rohkaisee komissiota kehittämään erityisesti mekanismeja sen varmistamiseksi, että niillä yhteisöillä, joille eurooppalaiset yritykset ovat aiheuttaneet vahinkoa, on oikeus riippumattomaan ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin; korostaa EU:n talousarvion budjettikohdan B3-4000 (alamomentti 04 03 03 01) merkitystä pilottihankkeille, jotka koskevat esimerkiksi työntekijöiden yhteisöihin osallistumista, erityismäärärahojen merkitystä yritysten yhteiskuntavastuun tukemiselle kilpailua ja innovaatiota koskevassa komission ohjelmassa ja sitä, että tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen seitsemännessä puiteohjelmassa kolme prosenttia yhteiskuntatieteitä ja humanistisia tieteitä koskevasta tutkimuksesta omistetaan liiketoiminnalle yhteiskunnassa; kehottaa komissiota ponnistelemaan paljon aiempaa voimakkaammin yritysten yhteiskuntavastuun tukemiseksi ulkoisen avun ohjelmiensa kautta silloin, kun on kyse kolmansissa maissa toimivista EU-yhtiöstä;
43. on tyytyväinen sitoumukseen tehdä koulutus yhdeksi kahdeksasta ensisijaisesta toimintalohkosta ja suosittaa yritysten yhteiskuntavastuun syvempää integrointia Sokrates-ohjelmaan ja kattavan yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan aineiston saattamista tulevan European Teaching Resource Centren käyttöön sekä yritysten yhteiskuntavastuun ja kestävä kehityksen huomioon ottavia kauppakorkeakouluja ja yliopistoja koskevan eurooppalaisen online-hakemiston luomista;
44. rohkaisee EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään aloitteita vastuullista yritysjohtamista ja tuotantoa koskevan opetuksen parantamiseksi eurooppalaisissa kauppakorkeakouluissa;

45. toteaa, että yhteiskunnallinen ja ympäristökysymyksiä koskeva vastuu kuuluu niin hallituksille kuin kansalaisjärjestöille ja liike-elämälle, ja kehottaa komissiota noudattamaan sitoumustaan julkaista vuotuinen kertomus sen omien suorien toimien sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista ja toteuttamaan toimia rohkaistakseen EU:n toimielinten henkilöstöä osallistumaan vapaaehtoisesti yhteiskunnalliseen toimintaan;
46. katsoo, että yritykset voisivat osana sosiaalista vastuutaan ottaa hoitaakseen kulttuuri- ja koulutustoimintaa, joka antaisi lisäarvoa kulttuuria ja elinikäistä oppimista koskevalle eurooppalaiselle politiikalle;
47. pyytää komissiota sisällyttämään yritysten yhteiskuntavastuun paremmin omaan kauppapolitiikkaansa ja varmistamaan samalla, että WTO-sääntöjä noudatetaan eikä luoda perusteettomia kaupan esteitä, pyrkimällä liittämään kaikkiin kahdenvälisiin, alueellisiin tai monenkeskeisiin sopimuksiin sitovia artikloja, jotka ovat kansainvälisesti hyväksytyjen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien normien, kuten monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen, ILO:n kolmenkeskisen julistuksen ja Rion periaatteiden mukaisia, sekä varaamalla sääntelyvallan kysymyksissä, jotka koskevat ihmisoikeuksia sekä yhteiskunta- ja ympäristövastuuta; on tyytyväinen tukeen, jota näille tavoitteille on annettu ihmisarvoista työtä koskevassa komission tiedonannossa; toistaa pyyntönsä siitä, että kolmansissa maissa sijaitsevat ja komission alaisuudessa toimivat komission lähetystöt edistäisivät monikansallisia yrityksiä koskevia OECD:n suuntaviivoja ja toimisivat yhteispisteenä niiden osalta; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan kansallisten OECD-yhteispisteiden toimintaa erityisesti kun on kyse erityistapauksista, jotka koskevat eurooppalaisten yritysten väitetyjä rikkomuksia niiden toiminnoissa ja maailmanlaajuisessa tuotantoketjussa;
48. panee merkille kansainvälisen reilun kaupan liikkeen uraa uurtavan panoksen vastuullisten yrityskäytäntöjen edistämisessä kuudenkymmenen vuoden ajan, mikä osoittaa tällaisten käytäntöjen olevan toimivia ja kestäviä kautta koko hankintaketjun; kehottaa komissiota ottamaan huomioon reilun kaupan harjoittamisesta saadut kokemukset ja selvittämään järjestelmällisesti, kuinka näitä kokemuksia voidaan hyödyntää yhteiskunnallisesti vastuullisessa yritystoiminnassa;
49. kehottaa komissiota huolehtimaan siitä EU:hun sijoittautuneet monikansalliset yritykset, joilla on tuotantolaitoksia kolmansissa maissa ja etenkin maissa, jotka osallistuvat GSP+-järjestelmään, noudattavat ILO:n perusnormeja ja yhteiskunnallisia ja ympäristökysymyksiä koskevia sitoumuksia ja kansainvälisiä sopimuksia ja mahdollistamaan siten maailmanlaajuisen tasapainon taloudellisen kasvun ja korkeiden sosiaalisten ja ympäristönormien välillä;
50. on tyytyväinen kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen sitoumukseen tukea yritysten yhteiskuntavastuuta ensisijaisena toimenä; kehottaa komission kehitysyhteistyön pääosastoa ottamaan aktiivisesti osaa keskusteluun yritysten yhteiskuntavastuusta, tarkastelemaan työoloja ja luonnonvarojen hyödyntämistä koskevia olosuhteita kehitysmaissa ja toimimaan yhdessä sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella toimivien eurooppalaisten yritysten, alihankintayritysten sekä sidosryhmien kanssa väärinkäytöksiin ja laiminlyönteihin puuttumiseksi hankintaketjuissa, köyhyiden torjumiseksi ja oikeudenmukaisesti jakautuvan vaurauden luomiseksi;

51. ehdottaa, että komissio keskittäisi pk-yritysten osallistumista yritysten yhteiskuntavastuuseen yhteyselimien kanssa tehtävän yhteistyön avulla ja tarjoaisi erityistä tukea osuuskuntien / yhteisötalouden yritysten osallistumiselle niiden asiantuntijajärjestöjen kautta ja että se käyttäisi Euroopan unionin tiedotuskeskusten verkostoa edistääkseen suoraan yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia aloitteita ja harkitsisi yritysten yhteiskuntavastuusta vastaavan edustajan nimittämistä, aivan kuten komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosastossa on toimittu pk-yrityksiä vastaavan edustajan osalta;
52. kehottaa komissiota toteuttamaan perusteellisen Euroopan laajuisen tutkimuksen kaikista pk-yritysten eri mahdollisuuksista osallistua yritysten yhteiskuntavastuuseen sekä sellaisista kannustimista, joiden avulla pk-yritykset sitoutuisivat vapaaehtoisesti ja itsenäisesti yritysten yhteiskuntavastuuseen liittyvien periaatteiden noudattamiseen; kehottaa komissiota ottamaan opiksi tällä alalla saaduista kokemuksista ja hyväiksi todetuista käytännöistä;
53. on tyytyväinen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa tiedonannossa tehtyyn sitoumukseen tehostaa työntekijöiden ja heidän ammattiyhdistystensä osallistumista yritysten yhteiskuntavastuuseen ja toistaa pyyntönsä siitä, että komissio ja työmarkkinaosapuolet pohjaisivat työnsä onnistuneesti neuvoteltuihin 50 kansainväliseen puitesopimukseen ja 30 eurooppalaiseen puitesopimukseen, jotka liittyvät työtä koskeviin keskeisiin normeihin yksittäisissä yrityksissä tai yksittäisillä aloilla, sillä se on yksi keino kehittää yritysten vastuuta Euroopassa ja muualla maailmassa; viittaa eurooppalaisiin yritysneuvostoihin, joiden tehtäviin sopii erityisen hyvin yritysten yhteiskuntavastuun edistäminen ja varsinkin monikansallisten yritysten työntekijöiden perusoikeuksien edistäminen;
54. korostaa työmarkkinaosapuolten roolia naisten työllisyyden edistämisessä ja syrjinnän torjumisessa; kehottaa työmarkkinaosapuolia tekemään yritysten sosiaalista vastuuta koskevia aloitteita, joiden tarkoituksena on lisätä naisten osuutta yritysten hallituksissa, hallintoneuvostoissa ja työmarkkinaelimeissä;
55. suosittaa, että tulevassa yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa tutkimuksessa käsitellään muutakin kuin yritysten yhteiskuntavastuun edistämistä liike-elämässä ja että siinä keskitytään kilpailukyvyn ja kestävä kehityksen väliseen yhteyteen makrotasolla (EU ja jäsenvaltiot), mesotasolla (tuotantoalat ja hankintaketjut) ja mikrotasolla (pk-yritykset) ja niiden keskinäisiin suhteisiin sekä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien nykyisten aloitteiden vaikutukseen ja yhteiskuntavastuun periaatteiden mahdolliseen rikkomiseen; tukee European Academy of Business in Society -verkoston johtavaa roolia tässä asiassa; pyytää komissiota julkaisemaan yritysten yhteiskuntavastuun vuotuista tilaa koskevan virallisen tutkimuksen, joka laaditaan yhdessä riippumattomien asiantuntijoiden ja tutkijoiden kanssa ja jossa vertaillaan nykyistä tietoa, kuvataan uusia suuntauksia ja annetaan suosituksia tuleviksi toimiksi;

Euroopan osuus yritysten maailmanlaajuisessa yhteiskuntavastuussa

56. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuun mahdollinen vaikutus on edelleen suurin yritysten maailmanlaajuisen toimitusketjujen osalta, sillä niiden avulla yritykset voivat tehdä vastuullisia investointeja edistääkseen köyhyyden torjumista kehitysmaissa, edistää asianmukaisia työoloja, tukea reilun kaupan ja hyvän hallintotavan periaatteita ja

vähentää kansainvälisten normien, myös työnormien, rikkomista yrityksissä maissa, joissa sääntelyjärjestelmät ovat tehottomia tai ne puuttuvat kokonaan;

57. kehottaa komissiota käynnistämään yritysten yhteiskuntavastuun vaikutusta koskevan erityistutkimuksen ja esittämään ehdotuksia yritysten vastuullisten investointien ja niiden vastuuntunnon kasvattamiseksi;
58. tunnustaa, että useat kansainväliset yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat aloitteet ovat jo juurtuneet syvemmälle ja kypsyneet; mainitsee näistä esimerkiksi osana GRI-aloitetta äskettäin julkistetut G3-suuntaviivat, 200 yrityksen poissulkemisen YK:n Global Compact -aloitteen piiristä ja liike-elämää ja ihmisoikeuksia käsittelevän YK:n pääsihteerin erityisedustajan nimeämisen;
59. ilmaisee pettymyksensä siihen, että komissio ei antanut yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa tiedonannossaan suurempaa painoarvoa maailmanlaajuisien aloitteiden edistämiseksi; pyytää komissiota kehittämään yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa strategisen suunnitelman ja panoksen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien aloitteiden kehittämiseksi maailmanlaajuisella tasolla sekä ponnistelemaan merkittävästi sen puolesta, että EU:ssa toimivat yritykset osallistuisivat tällaisiin aloitteisiin huomattavasti aikaisempaa aktiivisemmin;
60. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan ja edistämään ILO:n perusnormien noudattamista osana yritysten yhteiskuntavastuuta kaikissa näiden toiminnoissa;
61. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuun kansainvälisen ulottuvuuden olisi vauhditettava suuntaviivojen laatimista yritysten yhteiskuntavastuun kehittämiseksi kaikkialla maailmassa;
62. pyytää komissiota järjestämään vuonna 2007 yhdessä muiden asianomaisten kumppaneiden kanssa kattavan kansainvälisen aloitteen, jolla juhlistetaan kestävästä kehityksestä koskevassa maailman huippukokouksessa viisi vuotta sitten tehtyä sitoumusta toteuttaa hallitusten välisiä aloitteita yritysten vastuuvastuun alalla;
63. pyytää komissiota käyttämään hyväkseen 1990-luvulla käydyn yhdysvaltalaisen ja eurooppalaisten yritysten ja elinkeinoelämän liittojen vuoropuhelun menestystä ja järjestämään vastaavanlaisia toimia EU:n ja Japanin välille;
64. rohkaisee jatkamaan kansainvälisten aloitteiden kehittämistä kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten tuloja koskevan täydellisen avoimuuden saavuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että yritysten toiminnassa konfliktialueilla noudatetaan täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja pidättäytytään lobbauksesta, mukaan lukien sellaiset isäntävaltioiden kanssa tehdyt sopimukset, joita yritykset laativat kiertääkseen tai välttääkseen kyseisten maiden lainsäädännön vaatimuksia;
65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen tukemista ja vahvistamista erityisesti arvioimalla Euroopan kansallisten yhteispisteiden tehokkuutta ja sitä, kuinka hyvin ne suoriutuvat tehtävästään toimia välittäjänä sidosryhmien välillä konfliktien ratkaisemisessa; kehottaa sellaisen Euroopan kansallisia yhteispisteitä koskevan mallin luomiseen, jossa otetaan huomioon niiden institutionaalista rakennetta, avoimuutta, saavutettavuutta

sidosryhmille ja valitusten käsittelyä koskevat parhaat käytänteet, ja kehottaa myös investointeja koskevan määritelmän laajaan tulkintaan OECD:n suuntaviivojen soveltamisessa sen varmistamiseksi, että täytäntöönpanomenettelyt kattavat myös hankintaketjuihin liittyvät kysymykset;

66. kehottaa tukemaan Global Reporting Initiative -aloitteen kehitystä siten, että johtavia eurooppalaisia yrityksiä pyydetään osallistumaan uusien alakohtaisten lähestymistapojen etsimiseen esimerkiksi rakennusalaalla, kemialla ja maatalousalaalla, edistämään pk-yritysten osallistumista koskevaa tutkimusta ja mahdollistamaan niiden tavoittamiseen tähtäävä työ erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan maissa sekä kehittämään pörssikauppaan uusilla markkinoilla liittyviä kestävyysindeksejä;
67. kehottaa komissiota sisällyttämään tuleviin kehitysmaiden kanssa tehtäviin kehitysyhteistyösopimuksiin lukuja, jotka koskevat EU:hun sijoittautuneiden yritysten ja niiden hankintaketjujen toimintaan kolmansissa maissa liittyvää tutkimusta sekä sosiaalisten, humanitaaristen ja ympäristöongelmien seuranta ja niiden ratkaisemisessa tarvittavaa apua;
68. suhtautuu periaatteessa myönteisesti keskusteluihin, joita kansainvälisessä standardointijärjestössä käydään sosiaalista vastuuta koskevan standardin luomisesta, ja kehottaa eurooppalaisia edustajia huolehtimaan siitä, että keskustelujen tulos on kansainvälisten standardien ja sopimusten mukainen ja että se sallii rinnakkaisten ulkoisten arviointi- ja sertifiointimenetelmien käytön;
  - o
  - o o
69. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä kaikille päätöslauselmassa nimetyille tahoille.